

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 11 november 2014 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof — Oostenrijk) — Leopold Schmitzer/Bundesministerin für Inneres

(Zaak C-530/13) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Sociale politiek — Richtlijn 2000/78/EG — Gelijke behandeling in arbeid en beroep — Artikel 2, leden 1 en 2, sub a — Artikel 6, lid 1 — Discriminatie op grond van leeftijd — Nationale regeling op grond waarvan voor de bepaling van de bezoldiging tijdvakken van opleiding en van dienst die zijn vervuld vóór de leeftijd van 18 jaar in aanmerking kunnen worden genomen onder de voorwaarde dat de wachttijd voor salarisverhoging wordt verlengd — Rechtvaardiging — Geschiktheid om het nagestreefde doel te bereiken — Mogelijkheid om de verlenging van de wachttijd voor salarisverhoging te betwisten)

(2015/C 016/10)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Leopold Schmitzer

Verwerende partij: Bundesministerin für Inneres

Dictum

- 1) De artikelen 2, leden 1 en 2, sub a, en 6, lid 1, van richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep, moeten aldus worden uitgelegd dat daarmee onverenigbaar is een nationale wettelijke regeling op grond waarvan, om een einde te maken aan discriminatie op grond van leeftijd, rekening wordt gehouden met opleidings- en diensttijdvakken van vóór de leeftijd van 18 jaar, maar tegelijkertijd voor door die discriminatie getroffen ambtenaren de wachttijd voor overgang van de eerste naar de tweede salaristrap van iedere tewerkstellingsgroep en iedere bezoldigingsgroep wordt verlengd met drie jaar.
- 2) De artikelen 9 en 16 van richtlijn 2000/78 moeten aldus worden uitgelegd dat een ambtenaar die door de wijze van vaststelling van de peildatum voor de berekening van zijn salarisverhoging is gediscrimineerd op grond van zijn leeftijd, zich op artikel 2 van die richtlijn moet kunnen beroepen ter betwisting van de discriminerende gevolgen van de verlenging van de wachttijden, ook al heeft hij op zijn verzoek herziening van die datum gekregen.

⁽¹⁾ PB C 15 van 18.1.2014.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 12 november 2014 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Nejvyšší soud České republiky — Tsjechische Republiek) — L/M

(Zaak C-656/13) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid — Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Bevoegdheid inzake ouderlijke verantwoordelijkheid — Verordening (EG) nr. 2201/2003 — Artikel 12, lid 3 — Kind van niet-gehuwde ouders — Prorogatie van rechtsmacht — Geen andere verwante aanhangige zaak — Aanvaarding van de bevoegdheid — Betwisting van de bevoegdheid van een rechter door een partij die bij dezelfde rechter beroep heeft ingesteld]

(2015/C 016/11)

Procestaal: Tsjechisch

Verwijzende rechter

Nejvyšší soud České republiky

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: L

Verwerende partij: M

in tegenwoordigheid van: R, K

Dictum

- 1) Artikel 12, lid 3, van verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000, moet aldus worden uitgelegd dat het voor een procedure inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid de grondslag kan vormen van de bevoegdheid van een rechter van een andere lidstaat dan de lidstaat waar het kind zijn gewone verblijfplaats heeft, ook al is bij de gekozen rechter geen andere procedure aanhangig.
- 2) Artikel 12, lid 3, sub b, van verordening nr. 2201/2003 moet aldus worden uitgelegd dat de bevoegdheid van de rechter bij wie een partij een procedure inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid heeft ingesteld, niet kan worden geacht „uitdrukkelijk dan wel op enige andere ondubbelzinnige wijze te zijn aanvaard door alle partijen bij de procedure” in de zin van die bepaling, wanneer de verwerende partij in die eerste procedure daarna bij dezelfde rechter een tweede procedure instelt en bij de eerste door haar te stellen handeling in de eerste procedure aanvoert dat die rechter onbevoegd is.

⁽¹⁾ PB C 85 van 22.3.2014.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 13 november 2014 — Europese Commissie/Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

(Zaak C-112/14) ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Vrijheid van vestiging — Vrij verkeer van kapitaal — Artikel 49 VWEU en artikel 63 VWEU — Artikelen 31 en 40 EEE — Nationale belastingwetgeving — Toewijzing van winsten aan participanten van ondernemingen met beperkt aantal aandeelhouders — Verschillende behandeling van ingezetenen en niet-ingezetenen — Volstrekt kunstmatige constructies — Evenredigheid)

(2015/C 016/12)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: R. Lyal en L. Armati, gemachtigden)

Verwerende partij: Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (vertegenwoordiger: L. Christie, gemachtigde)

Dictum

- 1) Door belastingwetgeving vast te stellen en te handhaven betreffende de toewijzing van winsten aan participanten („participators”) van niet-ingezetenen ondernemingen die voorziet in een verschillende behandeling van binnenlandse en grensoverschrijdende activiteiten, is het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland de verplichtingen niet nagekomen die op hem rusten krachtens artikel 63 VWEU en artikel 40 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte van 2 mei 1992.
- 2) Het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland wordt in de kosten verwezen.

⁽¹⁾ PB C 184 van 16.6.2014.